

KAPITOLA PRVNÍ

KADEMIE slečny Krákavé pro čarodějnice stála na vrcholku vysoké hory porostlé borovicovým lesem. Vzhledem k šedivým zdem a věžím vypadala spíš jako vězení než škola. Občas se nad zdí u hřiště objevily studentky poletující na košťatech, ale obvykle bylo celé místo napůl zahaleno v mlze, takže když jste se na tu horu náhodou podívali, budova nebyla skoro vidět.

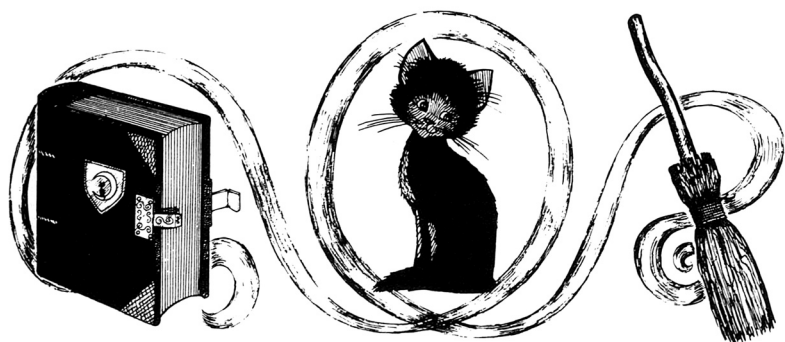
Vše, co se školy týkalo, bylo ponuré a temné. Dlouhé úzké chodby a točitá schodiště – a také děvčata nosila černé uniformy, černé punčocháče, černé okované vysoké boty a šedivé košile s černo-šedivými kravata-mi. Dokonce i jejich letní oblečení mělo černo-šedivé kostičky. Jediné záblesky barev se objevovaly na páscích u uniforem (každá koleť měla vlastní barvu) a na školním odznaku v podobě černé kočky sedící na žlutém měsíci. Pro zvláštní příležitosti jako například předávání cen nebo Halloween měly dívky další uniformu sestávající z dlouhé róby s vysokým špičatým kloboukem. Ta byla ale také černá, takže v tom nebyl moc velký rozdíl.

Škola měla tolik pravidel, že jste nemohli udělat skoro nic, aniž byste něco neporušili, a každý týden se tu psaly testy a skládaly zkoušky. Mildred Virvátlová chodila do prvního ročníku a neustále lítala v nějakém průšvihů. Vlastně ani nechtěla pravidla porušo-

vat a učitele obtěžovat, ale tam, kde se ocitla, něco se semlelo. Mohli jste se spolehnout, že Mildred bude mít klobouk obráceně a tkaničky jí budou plandat po podlaze. Kdykoli šla po chodbě, vždycky se našel někdo, kdo na ni pokřikoval, a skoro každý večer psala nějaký trest nebo ji nechali po škole. Každopádně ale měla spoustu přátel, i když v lektvarové laboratoři se od ní drželi dál. Její nejlepší kamarádka Maud při ní vždycky věrně stála, přestože z toho, co se kolem Mildred někdy dělo, vstávaly vlasy hrůzou na hlavě. Dívky tvořily legrační pár – Mildred byla vysoká a hubená s dlouhými copy, které často bezmyšlenkovitě cumlala (další věc, za niž ji často napomínali), zatímco Maud byla malá a obtlouklá, měla kulaté brýle a vlasy nosila svázané do culíků.

První školní den na Akademii dostaly studentky koště a učily se na něm létat, což trvalo docela dlouho. Vůbec to není tak lehké, jak to vypadá. V polovině prvního semestru

prvního školního roku dostala každá dívka černé kotě, které také naučila jezdit na koštěti. Pro kočky nebyl žádný zvláštní praktický důvod kromě toho, že se tak udržovala tradice. Jiné školy měly místo koček sovy, ale to byla jen otázka vkusu. Ředitelka slečna Krákavá na tradicích velmi lpěla. Nevěřila žádným z těch moderních nesmyslů a učila mladé čarodějnice udržovat veškeré zvyky, které se sama v mládí naučila. Na konci prvního roku každá studentka obdržela výtisk *Populární knihy kouzel*, knihu tlustou tři palce a vázanou v černé kůži. Vlastně nebyla určena k tomu, aby se používala, protože ve třídách už měli paperbackové vydání, ale stejně jako kočky i tohle byla tradice. Vedle každoročního udělování cen neprobíhala žádná další prezentace až do pátého, posledního ročníku, kdy většina studentek obdržela čarodějnické maturitní vysvědčení. Zdálo se, že Mildred se nikdy nemůže tak daleko

dostat. Když byla ve škole pouhé dva dny, nabourala koštětem do zdi, koště zlomila v půli a promáčkla si klobouk. Koště spravila lepidlem a lepicí páskou a naštěstí pořád létalo, ačkoli v místě opravy byla ošklivá boule, takže se někdy docela obtížně ovládalo.

Tento příběh začíná asi tak v polovině prvního Mildredina semestru, v noci před kočičí prezentací...

Byla skoro půlnoc a škola byla zahalená do tmy kromě jednoho úzkého okénka, ve kterém se mihotal plamínek svíčky. Byl to Mildredin pokoj. Seděla na posteli oblečená

do pyžama s černo-šedivými pruhy a vypadala, že každou chvíli usne. Maud seděla schoulená na druhém konci postele, zachumlaná do šedivé flanelové noční košile a černého vlněného plédu. Každá studentka měla stejný typ pokoje: velmi jednoduchý, se skříní, kovovým nočním stolkem, stolem, židlí a úzkým oknem, jaká měli lukostřelci na starých hradech. Podél holých stěn se táhla dlouhá police na obrázky, ze které viselo plátno s vyšitým citátem z knihy kouzel. Ve dne se na ní houपालo také několik netopýrů. Mildred měla v pokoji netopýry tři – malé velmi přátelské chlupáče. Zbožňovala zvířata a těšila se na zítřek, až dostane vlastní kotě. Všechny dívky byly z té prezentace velmi rozrušené a celý večer strávily tím, že si žehlily nejlepší šaty a vyhlazovaly důlky na nejlepších kloboucích. Maud nemohla rozčilením spát, a tak vklouzla do pokoje ke kamarádce Mildred, aby si s ní popovídala.